

Веднаги Мердеев, като докато не свър-
 ша, намери се ендис на масона, сгънат на
 сред не който посред наиземарнамо, за-
 палка и казана:

— Промеж ме правоматни, за нуди те
 аз грабнуватни драмични ктисени пари!

Види ноби мои-визува в кабинета и,
 като сгънат на който пред Великанна-
 ноби казана:

— Промеж ме, ваше притоводител-
 сго: Вера аз първия обреще в мекенца!

Ударили си пеники о ноба и се раз-
 реваха...

— Като знам ноба?! — удивил се
 миналокови

— А ноба знам, ваше притоводи-
 телсго, — казва ^{ми} (буднида) съ ендис на оми,
 като избузла неурбт: — те фой си е доурбни
 цие! Често ^у ~~у~~ ^{ми} се е изцувово-
 ноби

Вр като е направиле вимист
 Ганамиди се свичениар си! Бол върда вим-
 но, ваше притоводителсго. Ако ми върни-
 тис ми не би карестане, но ^{примете} ~~до~~ ^{ми}
 ославномта. Но-добри от мекд да се муб,
 от коиномта на сгари годнии моими ра-
 боти да се мектар.

Великансгоф повидити и дократир сгара.

— Да не се пурека вие пуре Ганамидов! — казва
 фой си мубт мекс. А вие, мекдте, ценокофе се. Аз сего
 върдани притинар си. Благодар сгаре!

И от нобета у нас вие не се е свървало нуди.
 Мердеев оздравт, но не научено. Мдр сего, ^{нуди} ~~нуди~~ ^{нуди} ~~нуди~~
 нуди, фой-пурени и се отбрънча.